

नं.

५००८

नाम. दीक्षा विधि माला शोधनं
मन्त्र शोधनं

कृती.

x

x

x

पत्र.

१५

सं. ५

विषयः

तन्त्रम्.

दीक्षाविधि माला प्रोधन मंत्र प्रोधनादि

मंत्र सारे

५००५

5009

F. = 14

1, 10 Missing

सर्विण्यं यतीदीक्षापितुर्दीक्षादीक्षाचवनवासिना वि
विक्लाश्रमनोदीक्षानमाकल्पानदायका इत्यादिनिषेधव
चनादेभ्यो मंत्रं गृहीयादित्यादितुसिद्धेतरविषयं सिद्धं
ननु ष्यतीतिवचनात् सिद्धयामले सपत्नीदीक्षयेद्भतीने
पितादीक्षयेत्सुतान् न पुत्रं च तथा माता भ्रातरं च न दी
क्षयेत् यदि भाग्यवशेनैव सिद्धविद्यालभेत्प्रिये तदैवतां
तुदक्षिततत्पुत्रागुरुविचारणं प्रमादाच्च तथा ज्ञानात्
पितुर्दीक्षां समाचरेत् प्रायश्चित्तं ततः कृत्वा पुनर्दीक्षां
माचरेत् पितुरुपलक्षणे तथा मातामहादीनां अपि
प्रायश्चित्तं तु अयुतजपसवित्रीजपसर्वत्र तयादीनां
तथा च मत्स्यसूक्ते निर्वीर्यं च पितुर्मंत्रेणैव प्राक्तं
ननु ष्यतीतिवचनं कौलिकमंत्रदीक्षापरं योगिनीतन्त्रे
शक्तिविद्यामधिकृत्य दीक्षानिषेधात् यत्तु निजकुल

२
दी.
वि.

तिलकाय ज्येष्ठपुत्राय दद्यात् इति तत्ताराविद्याविषयं महा
तिर्थे उपरागे सर्वत्र न दोषः तथा वैशाखाय नो संहितायां विलु
पुराणे तथा विलु मंत्रमधिकृत्य साधुष्टं तया ब्रह्म नू व
क्षामिसकलेतव ब्रह्मणा कथितं पूर्ववसिष्ठमहात्मने व
सिष्ठोऽपि स्वपुत्राय मत्पित्रे दत्तवान् स्वयं प्रसन्नहृदयं सुहृः पि
तामेकरुणानिधिः ऊरुदोत्रे महातीर्थे सूर्यपर्वणि दत्तवान्
इत्यादिवैशाखाय नीयसंहितायां यौनकं प्रति व्यासवाक्यं
योगिनीतंत्रे निर्वीर्यं च पितु मंत्रं तथा मातामहस्य च स्वप्नल
ब्धं स्त्रिया दत्तं संस्कारेण च श्रद्धाते यत्र साध्वी चैव सदा च
शगुरुभक्ताजितेन्द्रिया सर्वमन्त्रार्थतत्त्वज्ञा सुशीला पूजने
रता गुरुयोग्या भवेत्सा हि विधिवापरिवर्जिता स्त्री यो दी
क्षां प्रभाप्रोक्ता मातुश्चाष्टगुणाः स्मृताः इदं तु गुरुरपि उ
पासितं मंत्रं परं तथा च भैरवीतंत्रे स्त्रीयमंत्रोपदेशो न क
र्तव्य इति रुचिंतनं मातरेति उपासितिष्टगुणं अनुपासितिष्ठ

भफलेमित्यर्थः सिद्धमंत्रविषयं वा इतिकेचित् वस्तु तस्तु
 स्त्रीपदं विधवापरं एकवाक्यत्वात्योगिनीतंत्रे स्वप्रलब्धं
 वशं कलंगुरोः प्राणं निवेदयेत् वटपत्रे कुंकुमेन लिखित्वा
 प्रह्णं शुभं ततः सिद्धिमवाप्नोति अन्यथा विकलं भवेत् ॥
 इदं तु सद्गुरोरेव भावेत तस्यैव तस्मादेव गृहीयात् इत्यर्थः स्व
 यैतु नियमो न हीति नारदवचनात् तत्र सिद्धादि नियमो ना
 स्ति दीक्षाविना जपस्य दुष्टत्वात् प्रथमं सं उच्यते दिव्यं
 तानं यतो दद्यात्कुर्याच्च पापसंक्षयम् तस्मादीदृशेति सा प्रो
 क्ता मुनिभिस्तत्र वेदिभिः सुवीश्रमेण दीक्षाया अवश्यं कर्तव्यं
 तथा च दीक्षामूलं जपं सर्वं दीक्षामूलं परंतपः दीक्षामा
 श्रित्य निवसेद्यत्र कुत्राश्रमे नरः अदीक्षतोऽप्युर्वति जपपू
 जादिक क्रियाः न भवन्ति प्रिये तेषां शिलाया मुपवीजवत्
 देवी दीक्षाविहीनस्य न सिद्धिर्न च सद्गतिः तस्मात्सर्वप्रय
 त्नेन गुरुणा दीक्षितो भवेत् अदीक्षितोऽपि मरणे रो रं वनर

कंब्रजेत तस्मादीताप्रयत्नेन सदा कुर्यात्प्रतांत्रिकात् क
 ल्पदृष्टातुमंत्रं वैयोग्यतातिनराधमः मन्त्रं तरस हस्तेषु नि
 ष्कृतिर्नैव जायते नादीतस्य कार्यं स्यात्तेकोभिर्नियमत्र
 तैः न तीर्थगमनेनापि न च शूरादीर्यंत्रैः अतः सद्गुरो
 रद्वितं दीक्षा सर्वकर्माणि साधयेत् अत्रापि अत्र नूतन
 मंत्रं गृह्णीयात् तथा च स्वताराशिकोष्ठानामनुकूल
 नूतनमंत्रं तथा च वाराहीतंत्रे ताराचक्रं राशिचक्रं
 नामचक्रं तथैव च अत्र चैतस्य गुणो मंत्रो नान्यत्तु चक्रविद्या
 स्येत् इति तु प्राधान्यतया बोध्यं तथा च धनिमंत्रं न गृ
 ह्णीयादकुलं च तथैव च इत्यादि दर्शनात् तत्र चक्रविद्या
 रस्यावयवकत्वात् निरूप्यते तत्र नृसिंहार्कवराहानां प्रासा
 दप्रणवस्य च सपिंडाक्षरमंत्राणां सिद्धादीन् वैवर्धयेत्
 स्वप्रलब्धे स्त्रियादत्ते मालामंत्रं च अक्षरे वैद्यकेषु च
 सर्वेषु सिद्धादीन् वैवर्धयेत् मालामंत्रं तु वाराहीये ॥

दी.
 वि.
 ३

विंशत्यष्टाधिकामंत्रमालामंत्रप्रकीर्तिताः ननु सकस्यमं
त्रस्य सिद्धादीनैव शोधयेत् रुसस्याष्टादशस्यापि तस्यापंचा
दशस्य च पकटिना दिवीनस्य सिद्धादीनैव शोधयेत् पका
दशस्य मंत्रस्य मालामंत्रस्य पार्वती वैदिकस्य च मंत्रस्य सिद्धा
दीनैव शोधयेत् इत्यादिव च नादिषु विचारो नास्ति वस्तुतस्तु
इदं प्रमाणं सर्वत्र विचारस्यावश्यकत्वं दूरदृष्टे वशात्
कदाचित् तैरिमंत्रस्य स्वप्नादौ प्राप्ता तत्र दोषस्य दृष्टत्वात् इति
तु सोपदायिकाः तत्र कुलाकुलस्य भेदं हि वक्षामि मंत्रिणा।
मिरु तथा च निबन्धे वाद्याग्निभूजलाकाशाः पंचाशद्वि
पिकाः क्रमात् पंचदश्या पंचदीर्घा विद्वताः संधि संभव
पंचशः कादयः षट् लसंताः सभारिताः अश्रापकचेटत
पयषामारुताः इहैव कृष्टय फरदा आग्नेयाः उरुगो ग
ज उदबतलाः पार्थिवाः ऋ ऋ गौ वृत्त ह ध भवसा वारुणाः
ल ल् ल् अं रु ज ए न मः शृङ्गाः नामसाः साधकस्याक्षरं पूर्वं
संत्रस्यापि तदक्षरं यदैकभूतदेवत्यं जानीयात्स कुलं हितं
भोमसा वारुणं मित्रमाग्निं यस्यापि मारुतं मारुतं पार्थिवं

नां च अग्नेयैः स्याम सोरिपुः चकारादाग्नेयपार्थिनां च नां भसंस
 र्वमित्रं स्यादिरुद्धं नैव शीलयेत् इति कुलाकुलविचारः अथ
 राशि विचारश्चक्रम् सूत्रद्वयं पूर्वपरायतं स्यात्तन्मध्यतोयाम्य
 ऊवैरभेदात् एकैकमीशाननिष्ठाचरेत् कृताश्रवागौ विलिखे
 त्तो एणान् वेदाग्निवद्रियुगलश्रवणादिसंख्यान् पंचेषु भाग
 शरपंचचतुष्टयाणान् मेषादितश्रविलिखेत्सकलां सुवर्णा
 न् कन्यागताप्रविलिखेत्तदशादिवर्णान् अश्व इह मेष इह
 ऋषभ ऋषभ मिथुन पर्येकैकं गोशे सिंह अश्वः शश
 रुलंक्षः कन्यकः कवर्गस्तुला चवर्गवृश्चक टवर्गधनुः
 तवर्गमकरः पवर्गः कुंभः यवर्गमीनः स्वराशीनामनुकूलं
 मंत्रं भजेत् तथा च स्वतारा राशिकोष्टा नामनुकूलान् भजेत्
 नून इति वचनात् मानुषयोर्ज्ञाणवैरदानवदेवयोः जन्मसं
 पद्विपत्तेमप्रत्यरिः साधको वधः मित्रं परम मित्रं च जन्मो
 दीनि पुनः पुनः जन्म तृतीयपंचमसप्तमानि वर्जनीयानि
 नक्षत्राणि तथा च रसाष्टनवलभद्राणि युगयुग्मगतान्य
 पि इतराणि नक्षत्राणि त्यादि स्वनक्षत्रादेवेन नक्षत्रं गणीयं

दी.
 वि.
 ४

स्वनक्षत्राक्षानेस्वनमाद्यक्षरसंबन्धिनक्षत्रादेवगणनीयमिति
 प्राग्दक्षिणेष्वनक्षत्रगणनीयमिति प्राग्दक्षिणेष्वनगणयेत्सा
 धकाद्यक्षरात्सुधी इति नक्षत्रचक्रं अथाकथं रुचक्रं चतुरे
 त्कोलित्विद्वर्णानूचतकोष्टसमन्विते चतुःकोष्टेष्वीदृशकोष्ट
 इतियावत् चतुरस्रेलित्विकोष्टचतुरस्रसमन्वितं राशीनां
 द्वातायेयात्यजेद्भुजं मृतिं व्ययं स्वराशौर्मित्रराश्वपतंगणनीयं वि
 चक्षणे तं यदा तस्वराशौ रक्षाने तदा साधकनामाक्षरसंबन्धि
 नं राशिगृहीत्वा गणयेत् साध्याद्यक्षरराश्वपतंगणयेत्साधक
 क्षरादिति रामार्चनचंद्रिकायां एकपंचनचबन्धवाः स्मृता द्वौ
 चषड्दशमाश्रसेवका वक्रिसद्रमुनयस्तपोषका द्वादश
 षचतुरस्तु द्वातकेति इति वस्तुविषयम् रामार्चनचंद्रिकाधृत
 तात् शक्त्यादौ तृषष्ट्वर्जनीयं षष्ठाष्टमद्वादशानि वज्रनीया
 निति वचनात् अथ लंगो धनभ्रातृबंधुपुत्रप्रातृकलत्र
 काः मरणं धर्मकर्मव्ययाद्वादशराशयः वैलवीतु प्रा
 तुस्थाने बंधुरिति पाठः तथा चतंत्रराजे तेन मंत्राद्यवर्णेन

दी.
वि.
५

नौतुरेवत्यंशगतावुभौ तथाचनिबन्धे पूर्वोत्तरात्रयंचैवभर
 ण्णार्द्धचरोहिणी अमृनिमाषान्याहुर्नक्षत्राणिमणिषिणः
 ज्येष्ठाश्रतमिषामूलंधनिष्ठाश्लेषकृत्तिकाः चित्रामघा
 विष्णुवास्वस्तारादसस्मृताः अश्विनीरेवतीपुष्यः स्वातीरु
 स्तधुनर्वसुः अनूराधामृगशिरः श्रवणादेवतारका तथाच
 स्वजातौपरमाश्रीती मध्यमाभिन्नजातिषु रक्षौः पुनश्चतु
 र्ध्वतत्रापि लिखित्थीमान्क्रमेनतु इतिविष्णुसारतत्रवचना
 त् तत्रषोडशकोष्टे अकारादिवर्णान् प्रागृदिष्टेन्येनलिखे
 त् तत्रक्रमः इडअग्निरुद्रनवनेत्रयुगा कर्दिता अक्षयषोडश
 चतुर्दशभौतिकेषु पातालपंचदशवह्निदिमांशुकोष्टे वर्णलि
 खेल्लिपिभवान्क्रमशस्तुधीमान् नामाद्यंतरमारभ्ययावन्मं
 त्रादिमादरं चतुर्भिः कोष्टैरेकैकमिति कोष्टचतुष्टयं पुनः को
 ष्टगकोष्टेषुसव्यतोनाम्रआदितः सव्यतोदक्षिणतः तथाचवि
 श्वसारे दक्षिणावर्तयोगेनकोष्टेवर्णलिखेक्रमान् येनैवलि
 खनंकुर्यात्तेनैवगणनंभवेत् सिद्धः साध्यः तसिद्धो विः क्रमा

श्रेयाविचक्षणैः सिद्धसिद्धतिकालेन साध्यः स्तुजपहोमतः
 सुसिद्धो ग्रहणदेवविषुर्मूलं निरुतति सिद्धार्णवां धवा प्रो
 क्ताः साध्यास्तैः सेवका स्मृतः सुसिद्धाः पोषकास्तैः याः प्रात्रवो
 द्यातकामताः जपेन बंधुः सिद्धः स्यात्सैव कोः धिक् सेवया ॥
 पोष्याति पोषकोः भीष्ट्यातको नाशो दुर्व सिद्धसिद्धो यथो
 क्तेन द्विगुणत्ति सिद्धसाध्यकः सिद्धः सु सिद्धो दुर्जपात्ति
 द्वा रिर्हति बंधवान् साध्यसिद्धो द्विगुणकः साध्या साध्यो
 निरर्थकः तत्सु सिद्ध त्रिगुणजपः साध्या रिर्हति गोत्रजा
 जान् सुसिद्धसिद्धो धजपः साध्यो द्विगुणाधिकारं तत्सु सि
 द्धो ग्रहदेव सुसिद्धारिः स्वगोत्रज्ञा अरिसिद्धा सुतान् नृन्यादपि
 साध्यस्तु कन्यकाः तत्सु सिद्धस्तु पत्नी द्रुस्तद रिर्हति साध
 कं अथ कउमचक्रं रेखाद्वयं पूर्वधरेण कुर्यात्तन्मध्यतो
 याम्यकुवेरभेदात् महेश्वरदो धिपतिक्रमेण तिर्यक्तेषा
 वायुहताशनेन अकारादीन् दकारांतान् लीवहीनान्

लिखितक्रमात् एकैकक्रमतोलेख्यान्मेषादिषु वृषांतकान्
 गणयेत्क्रमयोगभेदेनामादिवर्णिकादिकान् मेषादितश्चमी
 नंतगणयेत्क्रमप्राः स्वधी जलुस्वनामलोमं त्रीयावन्मंत्रा
 दिमाद्वारं सिद्धसाध्यं सुसिद्धारिन् पुनः सिद्धादयः पुनः
 नवैकपंचमसिद्धः साध्यः षट्प्रायुग्मके सुसिद्धास्त्रीस
 प्तके रुद्रवेदाष्टादशोरिषुः पतत्रैकधितं देव्याक्रम
 दिकमुत्तमं इदं त्रयोपालविषयकमेव गणयत्कदमः
 स्मृत इति वचनात् अथरिचधनचक्रं तद्यथा कोष्ठान्ते
 कादृशा न्येव वेदेन पूरितानि च अकारादिरुकारांतं लि
 खित्कोष्ठेषु तत्त्ववित् प्रथमं पंचकोष्ठेषु रुद्रस्वदीर्घक्रमे
 तत् द्वयं द्वयं लिखितं विचारे वितुसाधवः प्रोषेष्टे कैक
 शो वर्णान् क्रमतस्तु लिखितसुधीः षट्कालकालविषय
 ग्निसमूहवेदकाशान् न्यदं रुताः खलु साध्यवर्णाः युग्मद्वि
 षं च विषयं वरयुक् शशोक न्योमादि वेदशेषिनात्

१। त्रुसाधकार्णाः नामा जलादकठ छाद्रजमुक्तशेषजातो
 भयोरधिकशेषमृण्यनं स्यात् अस्यार्थः साधवर्णीनू
 क्रमेनस्वरविजनरूपेन पृथक्कृतान् युग्माद्यैरेकैर्मृण
 यित्वा अष्टग्रसत्वाभिर्हृत्वा उभयोः साध्यसाधक
 योः अधिकं ऋणशेषं धर्मे स्थात्वा मंत्रं दद्यात् यदा मंत्रं
 चेदृणी भवति तदा मंत्रं प्रमदाय को भवति धनी चेन्न
 तत्रांतरे मंत्रो यद्यधिकं कः स्यात् ततो मंत्रं जपेत्सुधिः
 समेष्विच जपेन्मंत्रं न जपेत् ऋणधिके प्रून्ये मृत्युं विजा
 नीयात् समाचूच्यं विवर्जयेत् तथा च इदं दर्शने न विषयं
 च दशार्तु वेद वक्ष्या युधाष्टनवभिर्गुणिता प्रवसाध्याज
 दिग्भूगिरि प्राप्तिगजाग्निपुनीपुत्रेय षड्गुणिस्तुगु
 णितानशसाधकार्णान् षड्कालेत्पादिवचनं तु विस्तु
 विषयं समार्चनचंद्रिको धृतत्वात् इतिकेचित् ॥१॥

दी.
 ७

वस्तुतस्तु पूर्वस्यैव विवरणमेतत् तथाहि इदं दर्शनेनेत्याद्यं कं न
 मां त कोष्ठं कमया भिरन्यादेकादिरुद्रांकगतक्रमेण रुद्रयाम
 लेच साध्याकात्साधकाकश्च पूरयेद्गुरुसंक्षयगुणितेः
 घटतां कानां यष्टेषु जायते स्फुटं तदेककथयामित्रप्र
 कादशगुरुस्थितं तथा नामाद्यदरमारभ्य यावन्मंत्रा
 दिमादिरं त्रिधा कृत्वा स्वरैर्भिन्नं तदन्यद्विपरीतकं साधक
 नामाद्यदरतो गणयेद्यावन्मंत्रादिमादिरं त्रिधा कृत्वा स्वर
 ैर्भिन्नं तदन्यद्विपरीतकं साधकनामादिरतो गणयेद्या
 वन्मंत्रादिमादिरं तावन्संख्यं त्रिधा कृत्वा संख्याभिरु
 त्वाधिकं क्रमं शेषं धनं भवेत् तदन्यदिति मंत्राद्यदरमारभ्य
 यावत्साधकादरं भवेत् तावत्संख्यं सप्तगुणं कृत्वा त्रिभि
 र्विरित् तथा अन्यश्च साधनामद्विगुणितं साधकेन स
 मन्वितं अष्टभिश्च दरेष्टु तदन्यद्विपरीतकम् अस्पर्शः
 साधनामस्वरं जतमेवेन द्विगुणीकृत्य साधकादरे
 ण समन्वितं कृत्वा अष्टभिर्दरेत् तदन्यदिति साधकनामा

नैस्वरूपमभेदेन द्विगुणीकृत्य साध्येन युतं कृत्वाः अष्टभिर्द्विरेत
 अथ दीक्षा काल ॥ मंत्रारंभस्वचैत्रे स्यात्समस्तपुरुषार्थदः
 वैष्णवे रत्नलाभस्या जेषेतु भरणं भवेत् आघाते बंधुनाशः
 स्यात् पूर्णार्थः प्रावणे भवेत् प्रजानाशो भवेद्वा द्रेष्ठांश्चि
 नेरत्नसंचयः कार्तिके मंत्रसिद्धि स्यान्मार्गशीर्षे तिथाभा
 वेत् घौघेतु शत्रुपीडा स्यान्माघे मेघा विवर्धनं फाल्गुने सर्व
 कामासु मे लमा संविवर्जयेत् चैत्रे तु दीक्षाफलम् गोपा
 लविषयं गौतम्युक्तत्वात् मधुमासे भवेद्दीक्षा दुष्टायेति
 वचनेनात्रान्यत्र अथ वारनियमः रविवारे भवेद्वित्तं सोमे
 प्रातिभवेत् किलम् अथुरंगारके हतितत्र दीक्षा विवर्ज
 येत् बुधे सोमं द्युमाप्नोति शानं स्यात्तु वृहस्पतेः शुक्रे सोमा
 ग्न्याप्नोति यशो हानिः शनौ श्वरे अथ तिथिनियमः ॥
 आगमकल्पद्रुमे यदि पदिकृता दीक्षा शाननाशकरी
 मता द्वितीयाद्या भवेदुनं तृतीयायां शचि भवेत् चतुर्थ्यां
 वित्तनाशस्यात्यं चम्परी बुद्धिवर्धनं बष्पात्तानक्षयः सो

दी.
 वि.
 ८

त्वलभते सप्तमैदिने अष्टम्या बुद्धिनाशः स्यान्नवम्यावपुषः क्ष
 यः दशम्या राजसौभाग्यमेकादश्या शुचिर्भवेत् द्वादश्या सर्व
 सिद्धिस्तत्रयोदश्या दरिद्रता तिर्यग्योनिश्चतुर्दश्या कृमि
 मीसावसानके पक्षोत्तेधर्मवृद्धिस्तत्त्वाध्यायंचविवर्जयेत्
 सध्या गर्जितनिर्वोषभूकं पोलोनिपातने पतानन्याश्चदि
 वसान् प्रकृत्युक्तान्यरिवर्जयेत् द्वादश्यामपि कर्तव्यं त्रयो
 दश्यामथापि वेति यत्रयोदशी विधानं तद्विषयं रामा
 चनचंद्रिका धृतत्वात् त्रयोदशी च दशमी प्रशस्ता सर्वका
 मदेति सनत्कुमारवचनात् अथ नक्षत्रनिर्णयः अश्विन्या
 सुखमाप्नोति भरण्या मरणं ध्रुवं कृत्तिकायां भवेद्दुर्लभोदि
 ण्यवाक्यतिर्भवेत् मृगशीर्षे सुखा वाप्तिराश्यां बंधुनाश
 म् विष्णवायां सुखंचाथ मृगशिरायां बंधुवर्धनं ज्येष्ठायां
 सुतलानि स्मृत्युलायां कीर्तिवर्धनं पुनर्वसुधनां ह्यस्यात्
 पुष्ये प्रातुर्विनाशनम् अश्लेषायां भवेन्मृत्युर्मन्त्रायां दुःखमो
 क्षनं सौंदर्यपूर्वकाल्पण्यं प्रज्ञोति च न संशयः तानचौत्तरफा

लुण्पाहस्तायां च धनी भवेत् चित्रायां ज्ञानसिद्धिः स्यात् स्वात्मा प्रा
 बुविनाशनं पूर्वाषाढा त्रयोदश भवेत् कीर्तिदायके प्रावणायां भ
 वेदुःखी धनिष्ठायां दरिद्रता बुधिप्रातभिषायां स्यात् पूर्वभद्रे सु
 खी भवेत् सौख्यं उत्तरभाद्रे चरेवत्या कीर्तिवर्द्धनं ॥ अथ यो निर्णयः
 तत्र विप्रसारे शुभः सिद्धिश्चायुष्मान् श्रवयोगस्ततः परं प्रीतिसे
 भाग्ययोगश्च बुद्धियोगस्ततः परं हर्षणश्च तथा योगः सर्वतंत्रेषु
 एव वाः वववालवतैतिलश्च वणिजस्तदनंतरं करणानि शुभ
 न्येव सर्वतंत्रेषु भाविनी ॥ अथ लग्ननिर्णयः वृषे सिंहे च क
 न्यायां धनुर्मीना एव लग्नके चंद्रतामसकुलचक्र्यादीना
 प्रवर्तनं शुक्लपक्षे शुभादीना कृष्णपक्षे पांचमादिनात् निषि
 द्धमासे तु तत्र द्विषोषो मुनिभेदतः षष्ठीभाद्रपदे दृष्टे तथा कृ
 स्ना चतुर्दशी कार्तिके नवमी शुक्ला मार्गशुक्ला तृतीय
 का पौषे च नवमी शुक्ला मार्गशुक्ल चतुर्थिका फाल्गुने न
 वमी शुक्ला चैत्रे काम चतुर्दशी त्रयोदशीति वा पाठाः वैशा
 खे चाक्षय्या चैव ज्येष्ठे दशहरातिथि आषाढे पंचमी शुक्ला
 प्रावणैक सप्तमी पतानि देवपर्वणि तीर्थकोटिफलैल

दी.
 ७
 ८

भेत् अन्यच्च मतं चेत्त्रयोदशी शुक्लवैशाखिका दशी सि
 ता ज्येष्ठे चतुर्दशी कृष्णश्रावणेनागपंचमी श्रावणेकाद
 शी भाद्रे रोहिणी संयुता धृमी आश्विनी च महापुण्य महा
 धृम्या ण्यभीष्टदा कार्तिकेन वमी शुक्लामासी पूर्णितया
 सिता षष्ठी चतुर्दशी पौषे माघे षष्ठीकादशी सिता फाल्गु
 ने च सिता षष्ठी चेति कालानि रीयः योगिनी तंत्रे अयेने
 विषुवे चैव ग्रहणे चंद्रसूर्ययोः रविसंक्रांतदिवसे युगाद्या
 यास्तुरे श्वरी मन्वंतरासु सर्वा सुप्तपक्षे मदिने तथा चतु
 र्थी पंचमी चैव चतुर्दशी षष्ठी तिपात्रि विषयं चतुर्थी ति
 गणेशयं तत्तत्कल्याणकृतात् निंदते अपि कालेषु दीदौक्ता
 ग्रहणे शुभा सूर्यग्रहणकालस्य समाप्तेनास्ति भूतंतत्र ले
 यद्यत्कृतं कर्म अनेन फलदं भवेत् रविसंक्रमणे चैव सूर्य
 युगसंज्ञे तथा तत्र लग्नादिकं किंचिन्न विचार्य कथंचन किञ्च
 स्य मन्मदिवसे शुभदा रविसंक्रमणे चैव नानदन्ते स्थितं भ
 वेत् नवारतिथिमासादिशोधनं सूर्यपूर्वाणि पंचचद्व्यहपि
 तथा नक्षत्राणां किंकीदीदा सुपरक्ते विभावसो नक्षत्रा

द्वैलुवीतांतुयदिचंद्रमसौग्रहः तथा अमावास्यासोमवा
 रेभौमवारेचतुदशी सप्तमेरविकारेचसूर्यपर्वशनेसमाः ॥
 शिष्यानाहूयगुरुणाकृपयादीयतेयदा तत्रलग्नादिकं
 किंचित्तत्रविचार्यकथं चन । तथा सर्वेवाराः ग्रहासर्वेन
 क्षत्राणिचराण्यः यस्मिन्नहनिस्तुष्टो गुरुसर्वप्रभक्ष
 हाः योगिनीतंत्रे ग्रहणेचमहातीर्थेनास्तिकालस्य ॥
 नयायाभास्करेतीत्रेविरजेचंद्रपर्वने महाविद्यासुकाला
 दिविचारोनास्तिकोऽधनं तदुक्तंमुडमालातंत्रे काला
 दिशोऽधनंनास्तिकामित्रादिदूषणं चहलेचमंतगेचत
 थाकन्याप्रमैषुच नग्रहीयाततोदीक्षातीर्थेष्वेतेषुपार्वती
 वाराहीतंत्रे शुक्रोस्तोयंदिवाहृद्धो गुर्यादित्योभवेद्यदि
 मेषचक्रसिंहेषुतथादोषेणनविद्यते अथमालानिर्ण
 यः तर्जनीमध्यमानामाननिष्ठाचातिताः क्रमात् निस्त्यो
 ल्यस्त्रिपुर्वाणामध्यमाचैवपर्विका पर्वद्वयमध्यमाया
 मेरुत्वेनोपकल्पयेत् सनत्कुमारसंहितायाम् अनामा

मध्यमारम्भकनिष्ठादितोऽवच तज्जुनीमध्यपर्यन्तश्च पर्वसु
संजयेत् पतद्वचनद्वयत्वष्टोत्रशतविषयगोपालविषयका
शक्तिविषयेषु तः अनामिकात्रियं पर्वकनिष्ठा च त्रिपर्विका ॥
मध्यमायाश्च त्रितयै तर्जनीमूलपर्वणि तर्जन्ययेत आमध्य
ये जयेत्स तु पापकृत् इति श्रीक्रमवचनात् हंसपरमेश्वरे प
र्वद्वयमनामायाः परिवर्तनेन वै क्रमात् पर्वत्रयं मध्यमायास्त
र्जन्येकसमाहरेत् शक्तिमालासमाख्याता सर्वतत्र प्रदीपि
का तत्रे हृदि हस्ते समारोप्य तीर्थीकृतत्वाकरांगुलीः
वाससा हस्तौ चाच्छाद्य दत्तलेन सदा जयेत् अनामामूल
मारम्भ प्रदक्षिणक्रमेण च मध्यमामूलपर्यन्तं करमाला
प्रकीर्तिता अंगुलीर्न विद्युज्जीत किञ्चिदाङ्गचित्तेन च अंग
लीतो विद्योगाच्च विद्युचस्रवते जप अन्यथापि अंगुल्या
ग्रै च यज्ञोपयज्ञोपमेरुलक्षणे पर्वसंधिषु यजुषे तत्सर्वं
फलं भवेत् गतना विधिमुल्लंघ्य योजयेत् जुपेदियत्
संतिराक्षसान्तगतं येत्सर्वदोषधः सनत्कुमारीये क्रमो

मा-
१५

क्रमागतैर्मीलामातृकारोक्तैरुक्तैः सविंदुक्तैः साष्टवर्गैरंतर्ध
 जनकर्मणि आदिजुचुडतुपुपुशवौष्टोप्रकीर्तिता तद्यथा
 अकारादीनां वर्णानां कवर्णादीनां चाने मवर्णानां स्वार्थकृ
 त्वा पूर्वमुच्चार्य मंत्रजपः कार्यः अनेन प्रकारेण षोडशशत
 संख्यजपो भवति अंतर्धजने तु पलक्षणं सवर्णविंदुमुच्चार्य
 पञ्चानमंत्रजपे नु धैः अकारादिद्वकारांतं विंदुयुक्तं विभाव
 च वर्णमालासमाख्याता अनुलोमविलोमका इति नारद
 वचनात् अथ मुंडमालायां मालानियमः पद्मबीजादि
 भिर्मीला बहिर्योगेष्ट एषुताः रुद्राक्षपद्मपात्राव्यपुत्रजी
 वंकमौक्तिकैः स्फाटिकैर्मणिरत्नैश्च सौवर्णैर्विद्रुमैस्तथा
 राजतैः ऊषामूलैर्गुरुस्थस्य दमालिका अंगुलीगणः
 मोदेकं पर्वणष्टिगुणं भवेत् पुत्रजीवदेशगुणं शतं शंखैः
 सरुस्वकं प्रवालैर्मणिरत्नैश्च दशसहस्रकं स्मृतं तदेव
 स्फाटिकैः प्रोक्तं मौक्तिकैर्लक्षमुच्यते तत्रै पुष्पाक्षौद्रशाल
 नस्यात्सौवर्णैः कोटिरुच्यते ऊषाग्रंथाकोटिपूतं रु

रुद्रादौः स्फोटनंतकं सर्वैर्विचितामालानृणां मुक्तिफल
 प्रदा कामनाभेदे तु पद्मादौ रचितामालाशास्त्राणां नाश
 नीमता कुशग्रंथि मयीमाला सर्वपापप्रणाशि
 नी पुत्रजीवफलैः ज्यप्ता कुरुते पुत्रसंपदं निर्मिता
 दृष्यमालाभिर्जपमालैः सततप्रदा प्रबालैर्विचितामा
 ला प्रयच्छेद्विपुलं धनं ॥ भैरवी विद्यायां तु वारुणी तं
 त्रेव सुवर्णमणिभिर्माला स्फाटिकं शखनिर्मिता
 प्रबालैरेव वा ऊर्या लुत्रजीवं विवर्जयेत् पद्माख्यं
 चैव रुद्राख्यं भद्राख्यं च विशेषतः ॥ त्रिपुरा मंत्रज
 पादौ रक्तचंदनविनादिदिभिरिति प्रशस्ता ॥ तथा च
 तत्र राजे ॥ रक्तचंदनमाला तु भोगदामोक्षदा भवेत् ॥

तथा वै स्पवे तुलसी माला गजदंते गणेश्वरे ॥ त्रिपु
 राया जपे शस्ता रुद्राक्षैरुक्तचंदनैः ॥ माला नियम
 रुद्र उमालायां ॥ अथान्यसमस्तपाणिनातिस्थ
 लेकृष्टानिवै कीटादिभिरदुष्टानि नृजीर्णानि नवी
 निवै ॥ तथा गौतमीये ॥ पचाशन्मणिमिमाला ।
 विहीता सर्वकर्मसु प्रकारदिक्षकाक्षकारंताम्
 तमाला प्रकीर्तिता क्षाणीमेरुमुखं तत्र कल्पयेत्
 मुनिसत्तमः अथान्यसर्वविद्यानां जपसर्वसम्य
 द्विदः ॥ चामुडा तत्रे ॥ नित्यं जपं करे कथीत तत्का
 म्यमवोधनात् काम्यमपि करे कथीत मालाभावे
 न संदरी ॥ तेन मालाया एव मया त्वेको मनो भेदे ॥
 ॥ गौतमीये ॥

मा
 १३

समासेनात्सुत्रस्यविधानमिहकथ्यते पंचविं
शतिभिर्मोक्षविंशतिर्धनसिद्धये सर्वेऽर्थः स
प्तविंशत् पंचदश्यां भिचारके पंचाशदिः कार्य
सिद्धिः स्यात्तथा चतसरेः सष्टोत्तराशतैः सर्वाः सि
द्धिरुक्ता मनीषिभिः ॥ यथासनमेव ॥ काम्यार्थ
कं बलं चैव शृङ्खलं कलं कल्लाजने ज्ञाने सि
द्धिर्मातृश्रीर्वाग्ब्रह्मणि कशासने मन्त्रसिद्धिर्ना
त्रकार्या विनाशः ॥ ४१ ॥ राणां दुःखसंभूति दोर्भाग्यं दा
रुजासने वंशासने दरिद्रस्यात्पाशाणां व्याधिपीडनं
त्यागासने यशो हानिप्लव वेचिन्नविभ्रमः जपध्यानत
पो हानिं वस्त्रासनं करोति यः ॥ मन्त्रवस्त्रासनं केवलं
वस्त्रमेव निषिद्धं ॥

वस्त्रासनं रोगहरमित्यनेन वचनेन विधिष्टकलजन
 कत्वाभिधानात् त्रैलोक्यजिज्ञासोत्तरमित्यादिभगवत्
 मासुतथागतमीये तथाष्टद्वामनेमंजीपयानि
 नकुशोत्तरं मितिच ॥ अथमालासंस्कारः सनकु
 मारीये ॥ कार्यासमभवस्तुत्रं धर्मकामार्थमोददं ॥
 तच्च विप्रप्रेन्द्रकन्याभिर्मिमितं च सशोभनं यद्वा
 कृतं तथारक्तं पटस्त्रं मया पिवा व्रतवश्यामिवा
 रेशु मोक्षैशु र्यजपेशु च सुकं रक्तं तथा पीतं क्लृप्त
 वर्णं सुवक्रमात् सर्वेषामेव वर्णनो रक्तं सर्वेपि
 तप्रदं त्रिगुणं त्रिगुणीकृत्य ग्रंथयेत्तदाल्पशास्त्र
 तः एकैकमात्रकावर्णमेहं च यष्टि संयुतं ग्रंथ
 यत्वाशुभमालां ततः संस्कारमाचरेत् ॥ गोतमीये ॥

भा
 १४

ष्वेतिष्ठसं तसं योज्यपुके पुं तयो जयेत् गोपुच्छसु
 दां मालायद्वा सर्पाकृती भवेत् एवं निर्माय मालां वै
 शोधयेन्मुनिसत्तमैः अम्बुस्य यत्र नवकैः यद्वा कारं
 तु कल्पयेत् तन्मध्यस्थापयेन्मालां मूलसु चरन् ।
 क्षालयेन्मन्त्रगव्येन सद्योजातेन सज्जितैः ॥ सद्योजो
 नमंत्रस्तु ॥ ओं सद्योजातं प्रपद्यामि सद्योजाताय नमः
 भवे भवेनातिभवे भजस्व मां भवोद्भवं वदनागुरुगंधा
 धैर्वा मदेवेन वर्षयेत् ॥ वामत्रस्तु ॥ ओं वामदेवाय नमो
 ज्येष्ठाय रुद्राय नमः कालाय कलविकर्णाय नमो बलप्र
 मथनाय नमः सर्वभूतदमनाय नमो नमनाय नमः ॥ ५ ॥
 यत्वा अक्षोरे मक्षोरेण अक्षोरमंत्रस्तु ॥ ओं अक्षोरेभ्योः य
 अक्षोरेभ्यो अथ अक्षोरेभ्योः अक्षोरक्षोरतरेभ्योः सर्वतः

सर्वसर्वेभ्यो नमोस्तु रुद्ररूपेभ्यः लेपयेत्तस्य रुषेणाह तस्य
 रुषमत्रस्तु ॥ ॐ तस्य रुषाय विष्णवे सकृदेका यधीमहे
 तन्नो रुद्रमचोदयात् मत्रयेत्यचमनैव प्रत्येकं तु पातं
 शतं मेरुचमनयेच्चैव मरुना च पातं शतं पंचममंत्रस्तु
 इष्टानसर्वविद्याना ईश्वरसर्व भूतानां ब्रह्मादिपति
 ब्रह्मणोऽपिपतिः शिवो मेरुसः शिवो प्रत्येकं
 तु सकृत्सकृदिति ॥ तथा च तत्रैव यद्वा ॥ प्रत्येकं
 मत्रयेन्मत्री पंचमेन सकृत्सकृदिति ॥ तथा च गे
 तमीये ॥ सप्त दायमालामधिकृत्य पंचमेनैव स
 केन शता न्युनेन मंत्रये इति दर्शनात्मा
 यां वा शतजयः तत्रावाहयजे देवं तथा विम
 भवविस्तरैः मालाया प्राणप्रतिष्ठानंतरं देवतां सजयेत्

मा
 १५

तथा वसनकुमारं सहितायां ॥ ससृत्तैवंबुधोमालां
 तत्र आस्तत्रस्थापयेत् मूलमंत्रेण तांमालां प्रजयेद्विज
 सत्तमः वागहीतत्रे ज्येष्ठमाले माले माले सर्वसिद्धि
 स्वरूपिणि चतुर्वर्गस्त्वये न्यस्ततस्मान्मेसिद्धिदाम
 व मायाबीजादिकं कृत्वा रक्तपुष्पैः समर्चयेत् ॥ इति
 शक्तिविषयं ॥ मंत्रयेत् मूलमंत्रेण क्रमोक्तक्रमयोगतः
 तथैव मात्रकावर्णे मंत्रमेतां तु तत्र वेत् ॥ योगिनीतंत्रे ॥
 ओं होमकर्मततः कुर्याद्देवताभावसिद्धये ज्येष्ठान्नरश
 तंडुत्वा सपाता ज्यविनिर्दिष्टेत् होमकर्मण्यपराक्तं
 द्विगुणं जपमाचरे नान्यमंत्रं जपे मन्त्री कपयेत्तत्र विधुन
 येत् कपना सिद्धिं प्राप्नुयात् धनं बहु दुखदं शब्द
 जाते भवेद्दोगः करभ्रष्टा विनाशकृत् चेत्तत्रे सत्रे भ
 वेन्मृत्युस्तस्मा यत्नतरो भवेत् त्वंमाले सर्वदेवानां

सर्वसिद्धिप्रदायता तेनमत्येनमेसिद्धिदेहिमान्नमोस्तुते
 इत्युक्तापरिपूजाय गोपयेद्यत्नतो गृही। कामनाभेदेतंगु
 लिनियमः ॥ **तथाच** ॥ तर्ज्यगुहयोगेन शत्रुघ्नादनका
 रकं प्रगुहमध्यमायोगान्मम्रासिद्धिः सुनिश्चिता प्रगुह
 नामिकायोगा दुष्कायेत्सादनेमते जेषाकमिष्टयोगेन
 शत्रुणां नाशनंमतं जीर्णसूत्रेपुनः सूत्रं ग्रंथयित्वाश
 तंजपेत् प्रमादात्पतितेरुस्तात्पतमष्टोत्तरंजपेत्
 जपेन्निषिद्धसंस्पर्शेतालुयत्वायथोचितः किन्नुप
 षोत्तरंजपः किन्नकरभ्रष्टयोस्तस्यत्वात् ॥ इतितंत्र
 सारे मंत्रशोधनमालाशाधनविधि ॥ ॥ ५ ॥ ॥

मा.
 १६